

ת"פ 27157/08 - מדינת ישראל נגד א"מ

בית משפט השלום ברוחובות

ת"פ 17-08-27157 מדינת ישראל נ' א"מ
בפני כבוד השופט אדנקו סבחת-חיימוביץ
בענין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
א"מ

הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד חיים קולבקר

ב"כ הנאשם עו"ד איתן בר עוז

הנאשם בעצמו

גזר דין

כתב האישום ורקע

1. הנאשם הורשע, לאחר שמייעת ראיות, בעבירות של איומים, תקיפה סתם, תקיפה סתם כלפי בת זוג וניסיון לתקיפה סתם כלפי בת זוג.

כמפורט בהכרעת הדיון, הנאשם ובג' ק"מ (להלן: "ק"מ") נשואים זה לזו וחווים ביחד עם ילדיהם א' ור'.

בתאריך 8/4/2017 בשעה 10:45 ערך התגלו וויכוח בין הנאשם לק"מ וא'. באותו הנסיבות תקף הנאשם את א' בכר שזרק לעברה מגבת שפגעה בה והכה בידו במצחה. בהמשך הנאשם זرك בקבוק מים שפגע בקיר הבית והתרפוץ.

בהמשך, אים הנאשם על ק"מ שפגע בגופה, בכר שרך אחריה ברחבי הבית בעודו אוחז בסכין ואמר לה "אני ארצח אותך, אתה לך לשון כדי שלא תוכל לדבר". הנאשם ניסה לתקוף את ק"מ בכר שזרק לעברה סכין

עמוד 1

אר זו לא פגעה בה.

בالمושך, אימם הנאשם על ק"מ וא' באומרו "אם בטור רביע שעה אתם לא מבקשים סליחה, אני אהרוג אתכם" תוך שהוא מסתכל בשעונו ואיים, כי ירצת בני משפחה נוספים. במושך, הנאשם דחף את ק"מ בחזה.

.2. ב"כ הנאשם ביקש, כי אורנה על קבלת תסקير שירות מב奸 שיבחן בין היתר ביטול הרשותה הנאשם. המשימה התנגדה. לאחר בחינת טענות הצדדים לא נעתרתי לבקשתם לב שראיות לגבי פגעה קונקרטית בעיסוקו יכול הנאשם להציג בריאות בפניו ואשר לנسبות המשפחתיות אלה נפרשו בפניו בהרחבה ولكن לא נדרש חווות דעתו של שירות המבחן.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

.3. בהתאם להודעת הממונה על עבודות השירות מיום 20.1.2027, הנאשם הביע את הסכמתו לרכיבי עונשו בעבודות שירות ונמצא מתאים לכך.

ראיות הצדדים לעונש

.4. מטעם ההגנה הוגשה תעודה מהנדס על שם הנאשם (במ/1) וכן מסמכים רפואיים לגבי הנאשם, ריעיתו ואמו (טע/1-טע/3). כמו כן נשמעו עדויותיהן של ריעיתו, ק"מ ובתו א'.

.5. הגב' א', בתו של הנאשם דיברה בשבוחו של הנאשם "אבא שלי בן אדם מדהים, תמיד דואג לי ודואג לכל המשפחה כולה..." (עמ' 267 שורה 25). היא רואה בהליך זה כמטרד לה ולמשפחה "כל המשפחה נענסה מכל התהליך שעברנו פה, בין אם זה הדינום הרבבים שהיו, כל התהליך כולל ההשפלה שעברנו, המצב הבריאותי שהתדרדר תוך כדי משמעותית אצל הורי". אני זה ממש השפיע עליו... וראיתי כמה שהוא פוגע ולא מסיע למשפחה כל התהליך. אנחנו משפחה מאושרת, אנחנו כאן ביחד וחיים ביחד בצוורה הכי מדהימה שאפשר. אני מרגישה שאין צורך להעניש אותנו... זה עוזל למשפחה במיוחד כשהזה לא מגיע לו שהוא יוצא אשם וצריך לפסוג את כל הענישה. זה לא הוגן כלפי כל הנזק העצום הזה. אבא שלי כל כך מדהים שהוא הבן אדם היחיד שדואג לסבתא שלי... הוא המפרנס היחיד בבית. ממש חשוב לי שנחיה את החיים שלנו ולא להיות פה ולא לעבור את התהליים שאנו עובריםפה וכל התהליך של הענישה פוגע לנו ובמשפחה" (עמ' 267 שורה 26 עד עמ' 268 שורה 6).

על ההשלכות של ענישה בדמות מססר כפי ש牒בוקשת המשימה הסבירה "המשמעות שאין בית, אבא שלי משלם את כל הדברים, היחיד שעבוד, אחי בצבא, אני בצבא, כל הזמן יש עבודות מבצעיות,اما שלי בלבד,اما שלי לא נסעת,אבא שלי לוקח אותה לכל הטיפולים הרפואיים שלה. הוא האדם היחיד שנמצא עם אמא שלי ומדובר איתה מהבוקר מה שהיא צריכה. גם עם סבתא שלי וגם דואג לנו.זה יחרום את המשפחה. ממש אין לנו איך להתקיים" (עמ' 268 שורות 9-12).

6. הגב' ק"מ, רعيית הנאשם סיפה, כי היא נשואה לנואם 30 שנה ודבר לא השתנה ביחסיהם. הנאשם נהוג לאסוף אותה מהעבודה כשהיא עובדת משמרת לילה כדי שלא_Tisע באוטובוס. על הגעת השוטרים לבית המשפחה והליך החקירה מסירה "... אני שואלת במאם עוזרים, אתם הורגים את המשפחה, למה נפלתם علينا, מה עשינו, بما אנחנו אשמים. לא קרה כלום וכל הזמן אנחנו מסבירים מצד זה ומצד זה. מה עשיתם סיפור, לא חבל. כל כר יש הרבה אנשים שצעריך לטפל ולעזרה להם. מה אתם צריכים מהמשפחה שלי. אתם הרגתם את המשפחה. אתם מפריעים להיות בשגרת חיים שלנו. אפילו באותו יום אם לא היה את האבל היינו ממשיכים באותו יום נורמלי כמו שהוא אנחנו ממשיכים נורמלי חוץ מהימים שמתחיל בית המשפט במקום זה צריך לדבר לא איך לחת אוכל, אנחנו מדברים על בית משפט ולהגיד אמרת המקום הזה אני ממליצה שאתם תעדוד פה. זה מקום מאד לא טוב" (עמ' 268 שורות 30-23).

העדה שבבה וטענה שה הנאשם זכאי בדיון "אני בטוחה שבבעל זכאי למגורי. אנחנו משפחה נורמטיבית למגורי. להיפר, עושים לנו בעיות, לא יודעת מאייה סיבה. מה עשינו שעושים לנו בעיות. הוא מלמעלה רואה הכל" (עמ' 269 שורות 17-18).

העדה הביעה את חשש מהשלכות אי ביטול ההרשעה של הנאשם.

בהמשך הוסיף העדה שהיא עובדת וה הנאשם הוא המפרנס היחיד. העונש ישפייע גם אמו של הנאשם, בה מטפל הנאשם ודואג לה "אם אנחנו עושים עוון לבני האמא זהו אתם הרגתם בנוסף המשפחה שלנו שבתוր המשפחה אתם הורגים בן אדם שלא יוצא החוצה" (עמ' 269 שורות 11-10).

טייעוני הצדדים בתמיצית

7. ב"כ המאשימה הפניה לערכים המוגנים שנפגעו מעשיו של הנאשם, הפגעה בבני משפחתו, אי לקיחת האחריות והעדר הפנמת חומרת מעשיו אף בשלב הטיעונים לעונש. אף אם מדובר באירוע יחיד ורגעי, הרוי שהאויריה העולה ממנו היא קשה ולכך הגם שלא נגרמו חבלות באירוע יש לראותו ברף חמורה גבוהה.

ב"כ המאשימה בבקשתה לקבוע שמתחם העונש ההולם הוא בין 8 ל- 24 חודשים מאסר בפועל ובתמייחת לכך הפניה לרע"פ 10/7951 גוני ניב נ' מדינת ישראל (2.11.10), ת"פ 65359-12-18 65359-12-18 מדינת ישראל נ' גבר אלנបארי ות"פ 14-10-36455 מדינת ישראל נ' אברהם (14.1.15).

בשים לב לכך שה הנאשם נעדר עבר פלילי עטרה ב"כ המאשימה למקם את עונשו ברף התחתון ולהטיל עליו 10 חודשים מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי, קנס והתחייבות. משעaskין בעבירות אלימות בתוך המשפחה לא עטרה להטלת פיצויים.

8. ב"כ הנאשם טען, כי מדובר בתיק חריג וזאת לנוכח גילו של הנאשם (בן 55), הסתמכותו לראונה והנזק שייגרם לו כתוצאה מיון ביטול הרשותו. הנאשם הוא מהנדס במקצועו והרשעה תפגע בתעסוקתו. בתמייחת לעתירות הפנה ב"כ הנאשם לת"פ 17-01-830 מדינת ישראל נ' בן אבו.

ב"כ הנאשם ביקש לחת מסקל מכריע לעמדת רعيיתו ובתו של הנאשם, כפי שבאו לידי ביטוי לאורך ההליך. מדובר במשפחה מתפרקת, הילדים קצינים. הנאשם נושא בטיפול באמו הסיעודית, כך שהפגיעה של העונש ב הנאשם ובמשפחה היא ממשמעותית.

אשר לנسبות ביצוע העבירה, טען ב"כ הנאשם, כיאמין הנאשם לאלקח אחריות, אך ישנן נسبות לפחותא מדובר באירוע נקודתי, ללא תכנון מוקדם ומבל שngrם נזק כתוצאה מהאירוע, חלוף הזמן, אירוע ברף נמוך, ללא חבלה וסיב הסיכון לא נודע.

עצמם ההליך הפלילי יש בו להוות גורם מרתק עבור הנאשם. בפועל לא הוגש תלונות נוספות כר' שנוצרה הרתעה. המשפחה כולה התיצבה מאחורי הנאשם כמקשה אחת, ק"מ וא' הן אסרטיביות ותקיפות ואם היו אירועים נוספים הן היו מדווחות על כר' לרשותו.

עונישה כבקשת המאשימה תרשך את המשפחה כולה ויש ליתן מסקל לעמדת המתלווננות בתיק.

נוכח כל האמור עטר ב"כ הנאשם לבטל את הרשותה הנאשם ולחלופין להטיל על הנאשם צופה פני עתיד מרתקעה ללא רכיב של מסר בפועל. הנאשם עומד ב מבחנים שנקבעו בהלכת כתוב, ישנו נזק קונקרטי שכן בהתאם לסעיף 19(א) לחוק המהנדסים והאדריכלים תש"ח-1958, מדובר בנזק וודאי. מדובר בפגיעה גם במתלווננות עצמן. חומרת העבירות מאפשרת ביטול ההרשעה בנסיבות של התקיק. בחומרת העבירה יש לחת ביטוי לעמדת המתלווננות.

ב"כ הנאשם הוסיף שהפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה מחמירה. המתחם לו עתרה המאשימה אינו נתמך בפסיקה שהוגשה על ידה, וכי היה על המאשימה להביא פסיקה לגבי נאים עבר פלילי.

לדבריו, העתירה העונשית של המאשימה אף מנוגדת להמלצות ועדת דורנר ומונעת מהמעורב אפשרות לרצות עונשו בעבודות שירות. אלמלא ניהל הנאשם הוכחות לא הייתה עותרת המאשימה לעונישה זו.

ה הנאשם היה עצור במשך ימים.

.9. במסגרת הטיעונים לעונש, הנאשם שב והכחיש את המעשים בהם הורשע והפנה האשמות קשות כלפי המשטרה ודרש לחקור את השוטרים המעורבים בתיק. אף שהוסבר לו שמדובר בשלב טיעונים לעונש המשיר בעונשות נגד המשטרה ופעולות החוקירה בתיק ולא השמע דבריו לעניין העונש. בקשרו היחידה של הנאשם בהקשר לרכיבי העונשה הייתה לבטל את הרשותו לאחר שאינושם, אף שהורשע בהתאם לאמור בהכרעת הדין.

דין והכרעה

אם יש מקום לבטל את הרשותה הנאשם

עמוד 4

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

10. ב"כ הנאשם ביקש לבטל את הרשות הנאשם בשל הפגיעה הקונקרטית שתגרם לתעסוקתו ובתמייה לכך הפנה לת"פ 17-01-830 מדינת ישראל נ' ב'-אבו (3.1.19) (להלן: "ענין בן-אבו").

11. אין מחולקת שהנאשם הוא מהנדס במקצועו ורשום בפנקס המהנדסים והأدרכלים במדור להנדסת מכונות החל מיום 28.8.91 (במ/1).

12. סעיף 19א לחוק המהנדסים והأدרכלים, תש"ח-1958 (להלן: "חוק המהנדסים והأدרכלים"), שכותרתו "**הודעה על הרשות בפליליים**" קובע כך:

"**בית משפט שהרשיע מהנדס או אדריכל בעבירה פלילית, לרבות בית משפט שדחה ערעור על הרשות כאמור, כלו או מקצועו, ימציא למוועצה באמצעות היועץ המשפטי לממשלה העתק מפסק הדין; שר המשפטים רשאי לקבוע בצו סוג עבירות שלגביין לא יחול סעיף זה.**"

סעיף 16 שענינו "חקירה בהဏוגות מהנדסים ואדריכלים" קובע כך:

"(א) המועצה רשאית למנות ועדת אתיקה, מבין חברות או מוחוצה לה, שתחקור מקרה שהובא לידיועתה ובו נאשם רשום בפנקס המהנדסים והأدרכלים בהဏוגות שאינה הולמת את כבוד המקצוע, בין שנקבעת בכללים לפי סעיף 15 ובין אם לאו, או שנתחייב בדיון על עבירה שיש בה קלון או על עבירה לפי פרק י' לחוק התכנון והבנייה, תשכ"ה-1965, שקבע שר העבודה לעניין זה באישור ועדת העבודה של הכנסת; ובלבד שתיניתן הזדמנות לנאשם להסביר על האשמה ולהתגונן".

עjon בתקנות לא מגלה מהם סוג העבירות לגביין יחול סעיף 19א. לגבי סעיף 16 נקבע שהמועצה רשאית לחקור ולא נקבע בחוק, כי הרשות בפליליים תביא להרחקת הנאשם מהמקצוע, ללא שיקול דעת.

13. הרשותו של הנאשם אשר עבר עבירה פלילית מהווה מרכיב חיוני בהליך הפלילי והוא נועדה להגשים את תכליתו השונות של ההליך, בין היתר הרתעת היחיד והרבבים ואכיפה שוויונית של החוק.

מנגד, ישנו מקרים בהם עלולים להיות מוצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלטת העיקרון העונשי הרחב, מוצבים בהם מתגלה פער בלתי נסבל בין התועלת של הרשות לאינטרס הציבורי לפגיעה בנאשם האינדיבידואלי. במקרים חריגים אלה בסמכותו של בית המשפט לסתות מהכלל המקובל ולהימנע מהרשותו של הנאשם (ראו ע"פ 9893/06 אלון לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.2007), ע"פ 9150/08 מדינת ישראל נגד ביטון (23.7.09), רע"פ 11476/04 מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ (14.4.10) ורע"פ 40790/10 ג'בשה נגד מדינת ישראל (23.8.10)).

14. בע"פ 2083/96 כתב נגד מדינת ישראל (21.8.97), (להלן: "הלכת כתב") נקבעו שני הפרמטרים העיקריים שייחנו לצורך קבלת ההחלטה שלא להרשיע הנאשם בעבירות שנקבע, כי ביצעו:

"הימנעות מהרשעה אפשרית אףא בהצבר שני גורמים: ראשית, על הרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסויים על הרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונשה האחרים...". (סעיף 7 לפסה"ד).

15. בע"פ 5985/13 **אבן נגד מדינת ישראל** (2.4.14) (להלן: "ענין אבן") נקבעו מבחני משנה נוספים לבוחנת שאלת סיום ההליך ללא הרשעה ואלה מתייחסים לנסיבות אינדיבידואליות של הנאשם שיש לשקלות:

"עbero הפלילי והסבירות כי ישוב ויעבור עבירות; האם העבירה מלמדת על דפוס התנהגות כרוני של הנאשם או שמדובר בהתרוגות מקרית ויחידה; נסיבות ביצוע העבירה; מעמדו ותקודו של הנאשם, והקשר בין העבירה לבין אלה; השפעת הרשעה על עיסוקו המקורי; יחסו של הנאשם כלפי העבירה, קרי, האם לקח אחריות והתחרט על ביצועה; משמעות הרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; גילו, מצבו האישי והבריאותיו ועוד. מאידך גיסא, ניצבים שיקולים שבאנטרכט הציבור, כגון: טיב העבירה וחומרתה; מידת פגיעתה באחרים; הרצינאל שבבסיס הכלל המחייב הרשעה; המסר החברתי ועוד.... **הנטל הוא על הנאשם המבקש להימנע מהרשעתו לשכנע כי מן הרואין לחזור בעניינו מדרך הכלל, וכי שיקולי השיקום האינדיבידואליים גוברים במידה רבה על שיקולי האינטראקציוניים**" (סעיף 7 לפסה"ד).

16. בהתאם למבחן הראשון שנקבע בהלכת כתב, עליה בידי הנאשם לשכנע, כי הרשותו עלולה לגרום לו נזק מוחשי וكونקרטי בהקשר התעסוקתי. בענייננו, מדובר בנאים שמקצועו הוא מהנדס ולכן הרשותו עשויה להשפיע על עיסוקו בתחום בהתאם לסעיף 19א לחוק המהנדסים והאדריכלים.

הדרישה לפגיעה חמורה בשיקומו או עתידו של הנאשם הינה לנזק מוחשי-كونקרטי ולא תיאורטי (ע"פ 8528/12 **אלירן ציפורה נגד מדינת ישראל** (3.3.13)).

ועיר, כי הנאשם לא מסר פרטים הין הוא עובד והאם הרשעה מתחסום בפועל את המשך העסקתו במקום עבודתו. כך שקיימות א證ות הפגיעה ב הנאשם נסמכות על האמור בסעיף 19א' לחוק המהנדסים והאדריכלים והעובדת שה הנאשם אוחז בתעודת מהנדס (במ/1).

בנסיבות אלה, מצאתי, כי יש בהרשעה כדי לפגוע ביכולתו של הנאשם להמשיך לעסוק בעיסוקו כמהנדס.

17. באשר למבחן השני שנקבע בהלכת כתב, אלימות בטור המשפחה, תקיפה ברף נמוך ואיומים בוטים ברף חומרה גבוהה תוך אחיזה בסכין, אין לומר שמדובר בנסיבות המאפשרות לוותר על הרשותה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונשה האחרים ובאינטרסים ציבוריים חיוניים הכוללים שיקולי גמול והרתעה.

18. בהתאם למבחן המשנה שנקבעו בענין אבן, יש לתת את הדעת לכך שה הנאשם לאלקח אחריות בשום צורה ודרך, לא הביע חרטה על מה שעולל לבני משפחתו והפנה אצבע מאשימה לרשותת אכיפת החוק על עצם קיומה של החקירה והעמדתו לדין. ניכר, כי הנאשם כלל לא מבין את המצב אליו נקלעו בני משפחתו, שמהד מסרו האשמה בעדויותיהם במשפטה אך חזרו בהם בעדותם בפניו והכל כדי להגן על הנאשם. ניכר היה שה הנאשם אינם מבין כלל את חומרת הדברים ואין כל הרתעה של ההליך עליון.

רعيיתו ובטו, שהן הנפגעות ממעשיו, ובנו שהוא עד לחלק מהאירוע, עשו כל שביכולתם להיזמד לתיזה של הנאשם, כאילו החוקרים רשמו דברים על דעת עצםם, וכי הנאשם לא עשה מאומה בבית בבוקר יום שבת שהצריך הזמנת משטרה והגשת תלונה. דזוקא החזית האחדה שהוזגה על ידי בני המשפחה בבית המשפט מלמדת שזו נועדה לשרת את הנאשם בלבד ללא קשר לאופן שבו יוצגו בני משפטו, חרף הפגיעה שנגרמה להן. חזית אחדה זו דזוקא מעידה על כוחו והשפעתו של הנאשם על בני משפטו, עד כי יכולו שינוי מהעדות במשטרה, כמפורט בהכרעת הדין, והכל כדי לסייע לנאים במשפטו.

התרשםתי, כי עמדתן של א' וק"מ בפניי, הן לגבי האירועים מושא כתוב האישום והן לגבי העונש שיש להטיל על הנאשם הייתה מגוננת כלפי הנאשם תוך ביטולו העצמי, הציגו מי שדעתן קלה ושיקרו במשטרה או שהשוטרים עיווותו את דבריהם ורשמו גרסה מפלילה שלא נמסרה. אני מתרשםת, כי עמדתן מבטאת דזוקא חשש ממשי מהמ回事ם ורצון להמשיך להגן עליו ולסייע לו להיחלץ מהתיק. לא שוכנעתי, כי אם יהיה אירוע אלים נוסף על ידי הנאשם, הן תפננה למשטרה. א' וק"מ הבהירו, כמו גם הנאשם, כי אין להן כל אמון ברשות אכיפת החוק, שלשיטתן כמו הנאשם "רודפות" את המשפחה. א' וק"מ רואות בהגשת כתוב האישום נגד הנאשם כרדיפה המשפה כולה על ידי רשות אכיפת החוק, אך שאין לעשות אבחנה בין בין הנאשם לבין מעשי החמורים של הנאשם בתיק זה לבין תפיסתן את הנאשם כבן משפחה אהוב ודואג. במצב זה, הסיכון לא' וק"מ הוא ממשי ועמדתן מבטאת את רצונו של הנאשם בלבד.

אין בידי לקבל טענה ב"כ הנאשם, כי ההליך הפלילי יוצר הרתעה אצל הנאשם. התנהלות הנאשם מלמדת ההיפך, אף בני משפטו סבורים שהנזק הוא בעצם האכיפה. דזוקא עמדותיהן של א' וק"מ כלפי הרשות מלמדות, שלא היו מגישות תלונות במקורה של הישנות אירוע אלימות, לאחר שאיבדו אמון ברשות אכיפת החוק. בנסיבות אלה אין בידי לקבל עמדת ב"כ הנאשם, כי לו יהיה אירוע אלימות נוסף היו א' וק"מ מדוחות על כך.

19. הנאשם נעדר עבר פלילי, כאמור, ונתן זה הינו שיקול שנלקח בחשבון, אך נוכח חומרת העבירה, גם אם מדובר באירוע בודד, אין מדובר בנסיבות המאפשרות לוותר על הרשותה.

20. ב"כ הנאשם סבר שלו בסיס קביעות בית המשפט בעניין בן-אבו, יש מקום לקבל את עתירת הנאשם לביטול הרשותה. לא מצאתי לגזיר מקבילות בית המשפט בעניין בן-אבו לענייננו. בית המשפט קבע שם מפורשות, כי עניינו של בן-אבו עומד ב מבחנים שנקבעו בהלכת כתוב לנוכח הפגיעה בתעסוקתו של הנאשם אם יירושع ולא ינתן לו רישיון לשאת נשק. עוד קבע בית המשפט, כי עניין שבשגרה עניינים של נאים בעבירה בה הורשע בן-אבו מסוימים באי הרשותה. בענייננו, אמן עלולה להיות פגעה בתעסוקת הנאשם, אך אין לומר שמדובר בעבירות בהן עניין שבשגרה מסוימים ההליך ללא הרשותה.

21. בשולי הדברים יוער, כי אמן זכותו של הנאשם לכפר במiosis לו, אך הנאשם היה מודע היטב שלצד האפשרות לזכיוו ישנה אפשרות שבית המשפט יקבע שהמעשים בוצעו ولكن הוא יירושע בדיון, אך שה הנאשם היה מודע לכך שגם יקבע בית המשפט שהמאמינה הוכיחה את המiosis לו ממעבר לכל ספק סביר, התוצאה היא הרשותה באותו מעשים. משכך, לא יכולה להיות לנאים צפיה, כי בית המשפט יבטל את הרשותו, אלא בהתקיים המבחןם שנקבעו בפסקה כמפורט לעיל.

22. האיומים בהם הורשע הנאשם הם בוטים, לרבות תוך שימוש בסיכון ולכך מקובלת עלי עדמת המאשימה שמדובר ברף חומרה גבוהה של איומים. בנסיבות אלה לא עולה בידי הנאשם לשכנע, כי "**שיעור השיקום האינדיבידואליים גוברים במידה רבה על שיקולי האינטראס הציורי**" (ענין אבן, סעיף 7). ביטול הרשותה "עשה רק במקרה שהרשותה נמצאת ביחס לא סביר לעבירה שבוצעה ואין בכך בעניינו של הנאשם שבפני).

23. לאור כל המפורט לעיל, לא שוכנעתי, כי בעניינו של הנאשם שבפני מתקיימים החריגים לסיום ההליך ללא הרשותה וכן לא מצאת, כי יש לבטל את הרשותה הנמוכה מיום 16.9.19 וזה תיוותר על כנה.

קביעת מתחם העונש הולם

24. קביעת מתחם העונש הולם למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון הילמה. לשם קביעת מתחם העונש הולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, במדיניות העונישה הנוגגת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

25. בעבירות כלפי רعيיתו ונתנו פגע הנאשם **בערכיים החברתיים** של הגנה על שלמות הגוף והנפש בכלל וההגנה בתחום התא המשפטי, בביטחון מבצרן.

אין צורך להזכיר מיילים אודות החומרה הנועוצה באלים בתא המשפטי וכך המופנית כלפי החילש בתחום התא המשפטי, ובעניין רعيיתו ונתנו של הנאשם.

החוק קאף מצא לנכון לקבוע, כי העונש בצדן של עבירות תקיפה המבוצעות כלפי בני זוג, יהיה כפוף מזה הקבוע לאותה עבירה. אין ספק, כי אלימות זו המופנית כלפי בן זוג, פוגעת בביטחון הקימי של אדם בתחום התא המשפטי שלו.

יפים לעניין זה דבריה של כבוד השופט פרוקצ'ה בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל, ((11.10.07)), פסקה (7):

"**במסגרת המשפחה, מופעלת האלים על פי רוב בידי החילש. פעורי הכוחות הם גדולים** כshedover באלים או כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלים במשפחה, נגשנותם של קרבות העבירה למערכת המשפטית או למערכות הסיווע האחרות היא עניין מורכב וקשה, הטعون רגשות חזקים, פחדים ואיימה. הבושא, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופן לא אחת את התלונה על אלימות המשפחה למלהן קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בגין הזוג המכה, ותלות זו גם היא קשה וטעון. לפיכך, גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד חמיר של עבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבות האלים שהם על פי רוב חרוי ישי, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בעונישה בעבירות אלה".

ראו גם דברי השופט עמית בע"פ 669/12 יוסף עמיאל נ' מדינת ישראל ((19.4.12)), פסקה (3):

"**קשה להلوم כי בישראל של המאה העשרים ואחת, עדין רווחת התופעה של אלימות במשפחה,**

ובמיוחד אלימות נגד בת זוג, مثل היתה רכשו וקניינו של הבעל. כל זאת, תוך ניצול פער כוחות פיזיים, לעיתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בת הזוג, ותוך ניצול העובדה שהדברים מתרחשים בין כתלי הבית כשהם סמויים מן העין. התופעה מעוררת שאט נפש וסידיה, והענישה בעבירות אלה צריכה לשקף את המימד המחריר של עבירות אלימות במשפחה, תוך הכרה בעוול ובנזק הנפשי או הפיזי שנגרם לבת הזוג ובפגיעה בככודה".

הפסיקה מלמדת, כי יש להוקיע מכל וכל אלימות, ובוואדי צו המתרכחת בתוך המשפחה.

26. בחינת מידת הפגיעה בערכיהם החברתיים המוגנים מובילת למסקנה, כי צו במידה בינונית.

27. אשר לנسبות ביצוע העבירה, הגם שאין מדובר באירוע בו נחבלה מי מהמעורבות, הרי שאינו מקבלת עדמת ב"כ הנאשם, כי מדובר באירוע ברף נמוך עד נמוך מאוד. עסוקין באירועים בוטים כאשר בחלוקת הנאשם אוחז בסיכון. העובדה שאין חבלה לא מאינית מחומרת העבירה של האירועים בשל אופיים הקשה.

טיבו של הסיכון בו בוצע האיום אינו ידוע, אך די באחיזה בסיכון על מנת להגביר את האיום והסיכון שנשחף מה הנאשם לבנות משפחתו בעת המעשה.

מדובר באירוע מתגלגל על עניין של מה בכרך, חששו של הנאשם, כי המשפחה תאהר לסייע לכבוד יום הולדתו של הבן ר'. בשום שלב לא השכיל הנאשם לעצור את האירוע שהלך והסלים.

בנסיבות אלה, אינו מקבלת עדמת ב"כ הנאשם, כי לא נגרם נזק באירוע. אמנם אין חבלה בגוף אך אין להקל בחומרתו של האירוע, בחשחה של אי', שהתקשרה לבקש מבן זוגה דאוז להזעיק את המשטרת ובפחד שנצפה על ק"מ וא' בעת הגיע השוטרים לבית המשפחה. התקיפה אמונה ברף נמוך אך האירועים הינם ברף חומרה גבוהה.

28. איני מקבלת עדמת ב"כ הנאשם, כי היה על המאשימה להגיש פסיקה בעניינים של נאים נעדרי עבר פלילי, שכן העבר הפלילי רלוונטי לשאלת מיקומו של הנאשם מתוך העונש הרווח ולא עצם קביעת הנאשם עצמו.

29. בחינת מדיניות הענישה הנהוגת מעלה, כי במקרים דומים הושטה ענישה במנגד רחב, ממאסר על תנאי, דרך עבודות שירות ועד מסר בפועל לתקופה (ראו למשל רע"פ 7951/10 גוני ניב נ' מדינת ישראל (2.11.10), עפ"ג (מרכז) 28500-08-14 טלה נ' מדינת ישראל (9.12.14), ת"פ 14-36455-10-14 מדינת ישראל נ' אברהם (14.1.15), ת"פ 63267-12-12 מדינת ישראל נ' פלוני (14.04.13), ת"פ 46630-06-15 מדינת ישראל נ' פלוני (3.6.16), ת"פ 3055-07-13 מ.י. לשכת תביעות מרחב שפלה - פלילי נ' שמעון שמעון (29.10.09), ת"פ 30773-02-13 מדינת ישראל נ' אברהם מנצור (09.07.13), ת"פ 47527-11-12 מדינת ישראל נ' פלוני (01.04.14) ות"פ 28834-08-13 מדינת ישראל נ' יוסף מתתיהו (03.12.13)).

30. נוכח מדיניות העונשה הנוגגת ונסיבות ביצוע העבירה, אני סבורה, כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם הוא מאסר על תנאי ועד 12 חודשים מאסר בפועל.

גזרת העונש המתאים לנאשם

31. בגזרת העונש המתאים לנאשם, בגדיר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירה. במסגרת זו מנ הראוי ליתן את הדעת לניסיונו האישיות והמשפחתיות של הנאשם.

הנאשם בן 55 נעדר עבר פלילי.

הנאשם נושא בעול הטיפול באמו, קשישה בת 77, המתגוררת בנוף הגליל בגפה ונוערת במטפלת. אמו סובלת מנפיחות ברגליים המגבילה את נידותה וכן מביעות ראייה והנאשם נסע לבקרה ולסייע לה מעת לעת. הנאשם סובל מגוון בעיות רפואיות כמו סוכרת, יתר לחץ דם ועוד ומטופל רפואי. גם רعيית הנאשם סובלת מבעיות רפואיות כמו סוכרת ומטופלת רפואית בגין כך.

כעולה מחוות דעת הממונה על עבודות השירות, הנאשם לא עובד מזה מספר חודשים, נתון שלא נמסר על ידי הנאשם בפניי.

32. ב"כ הנאשם ביקש לחת ביטוי לעמדת א' וק"מ שאין מעוניינות בעונשתו של הנאשם. לנוכח האמור לעיל בסעיף 18 אין מקבלת עמדה זו.

33. באיזון בין השיקולים השונים, ובשים לב לחולף הזמן, להעדר עבר פלילי, לפגיעה האפשרית כתוצאה Mai ביטול הרשותו של הנאשם, אני סבורה שיש למקום את עונשו של הנאשם קרוב לאמצע המתחם ולהשיט עלי מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות.

בעניין זה מקובלת עלי עמדת ב"כ הנאשם, כי דוח ועדת דורנر (2015) קבע שכלייה ממושכת לא תורמת להרתה, ואין להטיל עונשה מסווג זה בניסיונו של התקיק והנאשם, נעדר עבר פלילי.

מתחם הקנס

34. בהתאם לסעיף 40ח' לחוק העונשין "קבע בית משפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40ג(א) במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם הקנס ההולם".

משכך, בקביעת מתחם הקנס על בית המשפט להתחשב בחומרת העבירות ובמצבו הכלכלי האישי של הנאשם. בתוך כך, על בית המשפט לחת דעתו לכך של הנאשם זכות לקיום אונשי בסיסי שיבטיח תנאי מחיה מינימאליים בכבוד לו ולמשפחהו (בג"ץ 10662/04 חסן נ' המוסד לביטוח לאומי (28.2.12)).

35. לא הוצגו בפני ראיות אודiot מצבו הכלכלי של הנאשם, למעט העובדה שרعيיתו אינה עובדת, אועובדת חילkit מדי פעם, וכי הוא מסיע לאמו ברכישת מצרכי מזון.

36. עסקינו בעבירות אלימות בתחום המשפחה, כאשר הנאשם והמתלווננות ממשיקות לחיות תחת אותה קורת גג ולכן המאשימה לא עתרה לפיצוי.

37. בנסיבות אלה אני סבורה שיש לקבוע, כי מתחם הקנס הוא בסך אלף שקלים ויש למקם את שיעור הקנס ברף ביןוני.

סוף דבר

38. נוכח כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשים מאסר בפועל אותו ישא הנאשם בעבודות שירות.

עבודות השירות יבוצעו ב"צ'ימס" ברחוב המלאכה 9 בראש העין, במשך חמישה ימים בשבוע ומשך השעות, כפי שקבע הממונה על עבודות השירות.

על הנאשם להתייצב בפקידת מחוז מרכז ברמלה ביום 20.2.2023 בשעה 00:00.

אני מודיעה לנmeye, כי עליו להודיע לממונה על כל שניי, אם יחול, בכתב מוגורי, וכן עליו לעמוד בתנאי ההחלטה, שכן אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולריצוי יתרת עונשו במאסר בפועל.

בית המשפט מזהיר את הנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדיים וכל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות ורקוי יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. 6 חודשים מאסר על תנאי, לבסוף הנאשם במשך 3 שנים כל עבירה אלימוט.

ג. קנס בסך 4,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב- 4 תשלוםויות חודשיות שוות ורכופים החל מיום 20.1.3.2020 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועד תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ניתן בזאת צו כללי לモצגים.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי מרכז - לוד.

ניתן היום, א' שבט תש"פ, 27 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.